

§ 66 Andlig själavård inom kriminalvården

GERD GULLBERG JOHNSON:

Ordförande! Tack för svaret på min motion 2015:67. Jag yrkar bifall till utskottets förslag. Ni kommer att få en förklaring.

Här konstateras att Svenska kyrkan på nationell nivå hänskjuter ansvaret för andlig själavård inom kriminalvården helt till stiftet. De får stiftsbidrag som i sin tur delas ut som strukturbidrag till församlingar och pastorat. Så fungerar det. Enligt Sveriges kristna råd, som samordnar frågan för alla kyrkor på kriminalvårdens uppdrag, hanteras frågan väldigt olika i våra stift och församlingar. De andra kyrkorna har skrivna avtal/överenskommelse med kriminalvården, men hur har vi det i Svenska kyrkan? Jag har inte hittat några. Ska vi acceptera att vi inte har någon översikt på nationell nivå? Jag tycker att den här frågan behöver komma upp i översynen av utjämnningssystemet, för det finns ändå ett riksdagsbeslut i grunden 1962.

I kyrkostyrelsens skrivelse 2015:01 citerar jag från verksamhet och ekonomi för Svenska kyrkans nationella nivå åren 2016–2018 under kapitlet Diakonalt utvecklingsarbete. På sidan 23 står det bland annat: ”Svenska kyrkans församlingar finns idag på nya arenor och den diakonala verksamheten hittar nya former.” Det står även i den här skrivelsen under diakonalt utvecklingsarbete om den diakonala nivåns uppdrag som stödjande och sammanhållande kraft och att uppdraget fullgörs rikstäckande, bland annat i ekumeniska relationer. På sidan 8 står det: ”för att bidra till att människor i utsatta situationer får förbättrade levnadsmöjligheter”. På sidan 22 står det om syftet att ge stöd till diakonalt arbete och utmaning i identitets- och människovärdesfrågor och att diakoni ska vara tillgänglig även för de utsatta. Detta står också nämnt i Budgetutskottets betänkande om diakonala investeringsfonder.

Då kommer nästa fråga. Måste vi också se över vistelsebegreppet? Det var ju en att-sats i min motion. Jag bor i Kumla med 20 000 invånare och jag har min erfarenhet ifrån Kumla pastorat. Vi har Kumla-anstalten. Då bor man på Kumla. Det är 500 intagna med rixanstalt och riksmottagning med högsta säkerhetsklass. Nu anser församlingsborna att deras avgifter till Svenska kyrkan inte ska gå till anstalten, där olika nationaliteter är intagna. Man skriver i svaret till min motion: Oftast behöver stiftsbidraget kompletteras med lokala medel. Det är det här församlingsborna reagerar på. I svaret skriver utskottet, att Svenska kyrkans uppdrag som folkkyrka inte ska begära ersättning för arbetet, men varför? Före år 2000, när vi hade relationsändringen mellan stat och kyrka, arvoderade kriminalvården Svenska kyrkan för arbetet enligt SKR.

JERKER SCHMIDT:

Ordförande! Jag vill börja med att yrka avslag på motion 2015:67. Utskottet delar motionärens åsikt att kriminalvårdssjälavården är en mycket viktig verksamhet, men vi anser inte att vistelsebegreppet i denna fråga är särskilt oklar. Vi noterar att det finns en problematik mellan den lokala församlingens ansvar och de bidrag som stift betalar ut i form av strukturbidrag. Det kan finnas en överlappning eller ett underskott. Då är det någonting som får lösas mellan den enskilda församlingen och det stift som kommer i fråga.

När det gäller den översikt som motionären efterlyser över den andliga själavården på kriminalvårdsanstalter och häkten anser vi inte heller att den behövs, eftersom kunskap om detta redan finns i hög grad i stiftet.

Den tredje punkten gäller avtalet mellan kriminalvården och det som motionären anser i fråga om Svenska kyrkan och Sveriges kristna råds relation i förhållande till Nämnden för kriminalvårdssjälavård. Inte heller där finns något ytterligare som vi just nu skulle behöva göra.

Jag tackar motionären. Motionären lyften den här motionen, 2015:67, men jag ber att få avslå den. Tack.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 122.